

Ny Kyrkomusik?
Ny struktur för ny musik?
Modernismen – vän eller fiende?

fst
FÖRENINGEN SVENSKA
TONSÄTTARE

TONSÄTTAREN

4 2006
www.fst.se

SAKRAT!

ORDFÖRÄNDEN HAR ORDET

” att Adelsohn Liljeroth inte utstrålar någon vilja till strid för konstnärernas villkor”

I **förra numret** av Tonsättaren skrev Lena Adelsohn Liljeroth tillsammans med moderatkollegan Kent Olsson:

Vi anser att en av de viktigaste uppgifterna vi politiker har, är att underlätta skapandet genom att utforma skatteregler, pensionssystem etc på ett sådant sätt att det gynnar – inte missgynnar – kulturskapare.

Det nya A-kasseförslaget rimmar väldigt dåligt med ovanstående citat. Nionde november var jag med på en KLYS-uppvaktning på Kulturdepartementet, angående A-kasseförslagets konsekvenser för landets konstnärligt yrkesverksamma. Den konstnärliga arbetsmarknaden kännetecknas i stor utsträckning av kortidskontrakt och så kallade brödjobb, som varvas med den direkt konstnärliga verksamheten. På denna arbetsmarknad har A-kassan i stor utsträckning fungerat som ett smörjmedel, som gjort att den konstnärligt yrkesverksamma faktiskt kunnat hanka sig fram. Kulturministerns budskap till oss var att A-kassan är ett generellt system där det inte går att göra undantag för vissa grupper. En sanning för vilken vi konstnärorganisationer förväntades ha förståelse.

Budskapet från departementet blir att glasklart generella system – såsom skatteregler, pensionssystem, sjukförsäkring, A-kassa, etc – inte kan styras av ett regelverk som tar hänsyn till de olika villkor som gäller för olika delar av arbetsmarknaden. Det förvandlar ovanstående citat till något ouppnåeligt. De uttalanden som samtliga partier gjorde i Tonsättaren före valet om konstnärernas sociala villkor, verkar mera hämtade från en Matrix-artad skenvärld än något annat.

Det som bekymrar mig mest är att Adelsohn Liljeroth inte utstrålar eller uttalar någon vilja till strid för att konstnärernas villkor i A-kassan, hon är ändå vår direkta röst i regeringskansliet. Mycket kan jag ha förståelse för, men att konstnärligt yrkesverksamma systematiskt ställs vid sidan av det gemensamma trygghetssystemet, så fan heller.

Sten Melin · ordförande FST
Per B Adolphson · foto

PRESS-STOPP

I en interpellationsdebatt i riksdagen 24/11 ansattes kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth hårt av socialdemokratiska riksdagsledamöter. De varnade för att kulturen utarmas och att regeländringarna kommer att få förödande konsekvenser för många kulturarbetare. Kulturminister Lena Liljeroth Adelsohn ska nu undersöka om effekterna kan pareras på något sätt. Adelsohn Liljeroth slår står dock fast vid att det inte går att införa ett generellt undantag för kulturarbetarna i a-kassessystemet. Hon hoppas kunna ge besked om översynen i samband med budgetdebatten i december.

Tidningen Tonsättaren ges ut av Föreningen Svenska Tonsättare och kommer ut med fyra nummer per år.

ansvarig utgivare: Sten Melin · sten.melin@fst.se
redaktör: Martin Q Larsson · tonsattaren@fst.se
layout: Anna Larsson Andrén · anna@annagrafik.se
tryck: Grafiska Punkten · 0470-700 700
omslag: Joakim Bjelkås

adress: FST, Box 273 27, 102 54 STOCKHOLM
telefon: 08-783 95 90 · fax: 08-783 95 40
hemsida: www.fst.se

Tidskriften är gratis. Vill du börja prenumerera, sluta prenumerera eller annonsera, vänd dig till ovanstående adress och telefon eller till kansli@fst.se.
Tonsättaren går från 2006 ut till alla Sveriges Bibliotek, med en förhoppning att hamna i Tidskriftshyllan.

Ny struktur för ny musik?

Ed Smith, konserthuschef i Göteborg inledde sin presentation av konserten med Kronos Quartet under *HORISONT 2006* med att beskriva hur ett moln svävar över begreppet nutida konstmusik. Ett moln som präglas av misstänksamhet och oförståelse för konstformen. Något som den nutida dansen, konsten, designen, litteraturen och arkitekturen inte lider av på samma sätt. Är det inte dags att vi skingrar detta moln nu?

De fria arrangörerna av nutida konstmusik samlas sedan 2001 i RANK – Riksförbundet Arrangörer av Nutida Konstmusik – bestående av 27 lokala konsertarrangörer, och med tonsättaren Peter Lyne som ordförande. RANK och dess medlemmar tillämpar en bred definition av konstmusik som rymmer allt från elektroakustisk musik, intermediakonst, experimentell rock- och jazzmusik, till noterad musik. Dagens nutida konstmusik befinner sig i en expansiv och omformande fas, där det uppstår kreativa korsbefruktningar och sammansmältningar mellan finkultur och populärkultur. En följd av detta är en ständigt växande skara av unga utövare och publikgrupper.

De ideellt verksamma arrangörerna fyller en central funktion för den nutida konstmusiken. Samtidigt är tillgängliga medel från stat, regioner och kommuner långt ifrån tillräckliga för en tillfredsställande marknadsföring och en ekonomisk bas för frilansmusikers arbete. Den nutida konstmusikens svaga infrastruktur lägger ett tungt produktionsansvar på dessa ideella krafter, som är en viktig resurs för repertoarkänedom och förankring i musiklivet, men som har ett påtagligt behov av fastare strukturer att falla tillbaka på. RANK-föreningarna är olika i såväl verksamhetens inriktning som omfattning, men gemensamt för dem alla är specialiserad musikalisk kompetens, ideell drivkraft, estetisk tolerans och vidsyn, nationella och internationella musiker- och tonsättarkontakter samt en stark vilja att utvecklas som aktörer i musiklivet.

Denna situation har föranlett RANK att bjuda in landets länsmusikorganisationer till ett samverkansprojekt och nätverk kallat InterAktion. Detta bygger på ett koncept för ett omskapat och vitaliserat samtida musikliv. Frilansande musiker, fria arrangörer och länsmusikorganisationer utgör tillsammans ett demokratiskt och kraftfullt nätverk, som struktureras från den lokala arrangören, publiken och regionerna, och vidare till det

nationella planet. För musiklivet representerar InterAktion en kopernikansk vändning, från hierarkiska till gräsrotsorienterade perspektiv.

Målet är att engagera nya unga arrangörer och stärka de existerande arrangörerna, genom att skapa regionala centra, som kan bistå med textproducent, marknadsföring och ekonomiska medel vid större produktioner. En annan ambition är att bilda nya *in residence*-centra för att förbättra de konstnärliga utvecklingsmöjligheterna för musiker och fria grupper i respektive region. Varje regionalt samverkansprojekt håller sin egen särprägel, där de lokala förutsättningarna är styrande. Nätverket InterAktion utgörs för närvarande av RANKs medlemsorganisationer samt Botnia Musik, Musik i Väst, Musik i Västernorrland, Musik i Syd, Västmanlandsmusiken, Musik Gävleborg och Östgötamusiken.

Svenska sektionen av ISCM har samtidigt bedrivit ett idéarbete under beteckningen SWAN – SWedish Artmusic Network – för att skapa någon form av plattform/organisation, som kan representera hela den nutida konstmusiken i Sverige. Dels nationellt gentemot kulturlivets beslutsfattare, dels internationellt för att marknadsföra svensk nutida konstmusik. Problemet i dag är att det finns ett stort antal organisationer och nätverk, som representerar olika grupper inom, och aspekter av, den nutida konstmusiken. En ny plattform skulle kunna företräda den nutida konstmusiken i Sverige med större tyngd än de nu existerande nätverken/organisationerna tillsammans, och förhoppningsvis längre fram kunna erhålla ett nationellt uppdrag för den nutida konstmusiken.

Under *HORISONT 2006* i Göteborg presenterades frågan vid SWAN-mötet, vilket samlade representanter från svenska musik- och kulturlivet som berörs av nutida musikfrågor. Frågor som dryftades var till exempel vilka uppdrag man skall få samordningsansvar för, vilken kompetens behövs för detta och vilka resurser? Hur gör vi mer med det som redan finns? Är det en ny utvecklingsavdelning för musiklivets struktur som skall skapas? Det beslutades att RANK får uppdraget att utforma förslag till ny plattform/organisation. Förslaget, som utarbetas genom grundlig dialog med företrädare och organisationer inom området, läggs fram vid ett möte i Stockholm under 2007 med motsvarande deltagare som i Göteborg.

Svenskt nutida musikliv har nu en ypperlig chans att formulera oss tillsammans, visa vad vi gör och vad vi vill, och vad det kostar. Och framförallt skulle vi kunna påvisa hur en rättvisare och därigenom hållbar struktur för det svenska nutida musiklivet skulle kunna se ut.

Magnus Lemark, Verksamhetsledare RANK · text
Katarina Ekelund · foto

Samarbete kan ge satsning på ny kyrkomusik?

Svenska kyrkan står för ungefär en tredjedel av konsertutbudet i Sverige. Någon samlad bild av hur mycket musik kyrkan idag beställer av tonsättare finns inte, beställningarna anses dock minska. Men Svenska kyrkan hoppas kunna bidra till en satsning på nykomponerad musik.

– På kyrkostyrelsens uppdrag har jag kallat till ett samråd mellan oss, Statens Kulturråd, Rikskonserter och Musikaliska Akademien. Förhoppningsvis blir ett första möte av i början av 2007, säger Gunnel Fagius, musikkonsulent på kyrkokansliet i Uppsala.

Gunnel Fagius satt med som expert i Svenska kyrkans utredning om kyrkomusiken, *Kyrkan mitt i musiklivet*. Hösten 2003 lämnade utredningen sitt betänkande. Utredningen föreslog flera åtgärder, bland annat ett pilotprojekt som till exempel skulle omfatta beställning av nya kompositioner och inrättandet av ett mer långsiktigt tonsättarstöd. Insatserna var tänkta att genomföras i samråd med, och finansieras tillsammans med samhällets musikinstitutioner. Samhället borde ta ett ansvar, menade utredningen, som ansåg att kyrkan spelar en viktig roll i det offentliga musiklivet. Men åtgärderna behövdes eftersom utredningen fann att Svenska kyrkan beställer allt mindre nyskriven musik ”på hög konstnärlig nivå och av längre tidslängd”.

” Svenska kyrkan bör ta ett större ansvar för att det också skrivs mer ny musik”

Utredningens betänkande gick ut på remiss våren 2004, svaren sammanställdes och våren 2005 tog kyrkostyrelsen sitt beslut. Kyrkan ska bjuda in företrädare för staten till samtal om ett eventuellt gemensamt ansvarstagande för musiklivet i kyrkan. I det samrådet ska också frågan om ett pilotprojekt hanteras, liksom frågan om ett kompositionsstöd. Inbjudan har dock dröjt, vilket förklaras med att de 1,75 musikkonsulenttjänsterna på kyrkokansliet tidvis har varit obesatta.

Hur mycket nykomponerad musik kyrkan beställer idag, tre år efter det att utredningen kom med sitt betänkande, finns inga samlade uppgifter om, men situationen skiljer sig sannolikt inte mycket från den som rådde 2003.

Kyrkan centralt beställer genom kyrkokansliet en del musik – det har till exempel skett inom det nu avslutade ekumeniska projektet *Musikbibel 2000*, berättar Gunnel Fagius. Musikkonsulenterna i några av Svenska kyrkans stift ger en bild av att en del domkyrkor beställer ny musik ibland, men sedan kyrkan skilts från staten så har inte domkyrkoförsamlingarna egentligen några större resurser än andra församlingar.

Det är heller inte helt ovanligt att församlingar beställer musik, exempelvis inför jubileer, inte sällan av någon tonsättare med lokalanknytning.

– Om det beställs ny musik hänger mycket på vem som är kyrkomusiker, intresset är avgörande, men det måste också finnas ekonomi i församlingen också. Det är oerhört många församlingar som aldrig beställer något, säger Kerstin Baldwin, förbundsdirigent för Sveriges kyrkosångsförbund och kyrkomusiker i Piteå stadsförsamling.

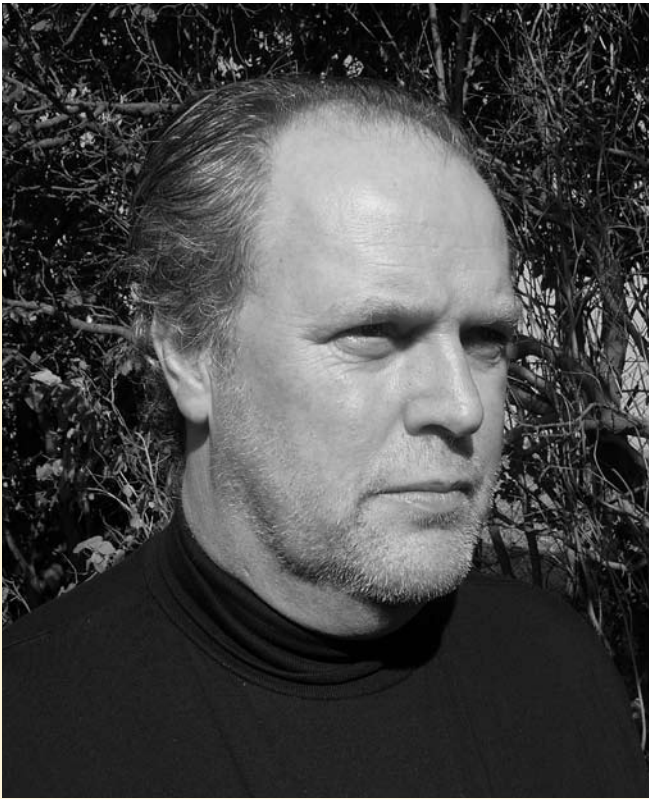
Kyrkosångsförbundet organiserar 80 000 körsångare och förbundet beställer regelbundet nyskriven körmusik, bland annat till sina stora riksfester. Men förbundet lever i stor utsträckning på kollektor så dess resurser är inte så stora. Studieförbundet Sensus ger ut mycket musik, omkring 50 utgåvor per år, men bara ett fåtal är nyskrivna och mycket av musiken är avsedd för medelgoda och mindre körer.

Kerstin Baldwin säger att många kyrkomusiker skriver själva, vilket märks när kyrkosångsförbundet utlyser sina kompositionstävlingar. Då är bidragen många, trots att prispengarna mest är symboliska.

– **Det skapas bra** bruksmusik i kyrkan, och mycket skrivs just av dem som själva behöver musiken, säger Gunnel Fagius. Och kyrkomusikerna är också en viktig målgrupp för musikförlagen, men förlagens ekonomiska verklighet tvingar dem att gå en svår balansgång mellan musikalisk bredd och exklusivitet. 2003 års utredning slog fast att Svenska kyrkan bör ta ett större ansvar för att det också skrivs mer ny musik, men att kyrkan inte kan ta hela ansvaret på egen hand. Nu ser det alltså ut som att ett första steg mot ett sådant ökat ansvarstagande, ett möte mellan kyrkan och några av samhällets övriga musikinstitutioner, kan tas i början av 2007.

FAKTARUTA

- Under 2005 hölls sammanlagt 1 718 konserter i Svenska kyrkan, de lockade 393 654 åhörare. Under samma år firades 23 635 musikgudstjänster som 2 253 637 människor deltog i.
- Svenska kyrkans högsta beslutande organ är kyrkomötet, kyrkans motsvarighet till riksdagen. Kyrkostyrelsen är Svenska kyrkans styrelse, kyrkans motsvarighet till regeringen.
- Sverige är uppdelat i 13 stift. Varje stift leds av en biskop och den församling där biskopen har sitt säte är domkyrko församlingen. Av tradition har domkyrkoförsamlingarna haft en särställning i stiftet, men sedan kyrkan skildes från staten har stiftet fått mindre inflytande och domkyrkoförsamlingarna är nu som en församling bland andra, om än med lite mer prestige och lite större musikaliska pretentioner.

INTERVJUER

Johan-Magnus Sjöberg, tonsättare och organist i Lunds Allhelgonaförsamling

När jag har fått uppdrag i kyrkan har jag fått fria händer. Jag har aldrig känt mig styrd, men ibland skulle jag ha önskat mer diskussioner. Kyrkan beställer inte så mycket musik som den borde. Varje församling bestämmer själv om den ska beställa, men få verkar ha intresse av att det skrivs ny musik. Min församling är musikintresserad, men det är ändå svårt att få in en ny komposition i budgeten.

Jag tycker att kyrkans musikutbud försämras och blir mer utslätat. I många församlingar ställs krav på att konserterna ska vara självbärande. För att få publik satsar man på *Messias* och örongodis, inte på nutida musik. Ett tonsättarstöd från kyrkan och samhället skulle kunna få kyrkopolitikerna att skjuta till pengar till ny musik.

Gabriella Gullin, tonsättare, frilansande sångerska och musiker

Jag skrev mycket åt kyrkan när jag var kyrkomusiker. Jag skrev den musik jag behövde, ideellt, och det kändes mest som att kyrkan tyckte att jag skulle vara glad över att få framföra den. I samband med *Musikbibel 2000* fick jag en beställning på ett par motetter också. Det fungerade bra, men jag saknade det kreativa samtalet. Beställningarna var väldigt styrda, och vad som händer med verken sedan vet jag inte om någon tänkt på. Jag tror att arbetstillfällena för musiker och sångare i kyrkan blir allt färre, de stora verken framförs allt mer sällan, många sommarmusikserier läggs ned och färre beställer nyskriven musik. Utredningsförslagen verkar gå i rätt riktning, kyrkan kan i längden inte förlita sig på idealitet om den ska få någon ny musik.

Kristoffer Morén · text
Karin Werger (Sjöberg) · foto
Nils Holmberg (Gullin) · foto

Modernismen – vän eller fiende?

Det är någonting som gör att vi tycker oss veta vilken nutida musik som kommer att bli utvald att representera Sverige i olika sammanhang, och att många menar att det är musik som vi kallar modernistisk. Vi är drygt 260 aktiva tonsättare som är medlemmar i FST, och dessutom finns det ett antal som inte gått de traditionella vägarna men som också är starka företrädare för den svenska nutida konstmusiken. Och ingen kan påstå att det inte finns mängder av musikaliska personligheter i den här gruppen. Är det inte så att den grupp som företräder någon slags modernism egentligen är ganska liten i sammanhanget? Varför ser det då ut så här? Jag har talat med ett tiotal tonsättare med olika estetik, för att försöka ge en mer nyanserad bild av de här tankarna.

Det är en omöjlig uppgift att här och nu förklara det breda begreppet modernism. Men i det här sammanhanget verkar det röra sig om en slags mellaneuropeisk modernism. Komplex musik, både för örat och för ögat. Det är just detta stilideal som uppfattas som normgivande när verk ska representera Sverige. Länge, säkert i minst 15-20 år, har modernismen ifrågasatts och diskuterats, som något man antingen måste förkasta eller ansluta sig till, det går uppenbarligen inte att bara låta den vara.

Om man försöker se nutida konstmusik utifrån vet vi att många anser den vara elitistisk och enbart till för några få invigda, man kommer aldrig ens i närheten av något som är folkligt eller öppet. Det finns inom konstmusiken knappast något annat stilideal än modernismen, som så till fullo lever upp till alla dessa fördomar. Konstig, komplex, inåtvänd musik, finkultur i sin renaste form. Det är en vanlig uppfattning att det finns en trygghet i det som inte är allt för kommunikativt, man riskerar inte att ifrågasätta konstmusikens ställning som intellektuell konst, som bara är några få förunnat att förstå sig på. Men det finns samtidigt en rädsla för att vi kanske skrämmer bort fler än vi behöver, särskilt som vi vet att det finns så mycket annat än svårtillgänglig musik, som ändå kan kallas nutida.

Men modernismen håller oss i ett järngrepp, och flera av dem som suttit i juryer har vittnat om hur de verk man slutligen kunnat enas om blivit en kompromiss. Denna resulterar just i den musik som alla, trots egna personligheter och smak, kan enas om är ”säker”. Detta kompromissande i juryförfarandet skapar en likformighet.

Framförallt gäller det den noterade musiken, alla de partitur som ska granskas och ge en uppfattning om vilken typ av musik det handlar om. Det verkar finnas något i det enkla, den rena notbildens, den okomplicerade strukturen som skrämmer oss. Vi vet inte riktigt om det är kvalitativ musik, eller om det bara är ogenomtänkt. Den osäkerheten finns däremot inte i betraktandet av den modernistiska musiken. Den ser komplex ut, och detta blir synonymt med genomtänkt och kvalitativt. Det finns en nedärvd rädsla för att bli betraktad som banal.

Vad kan vi i så fall göra? En tanke är att släppa taget om det rättvisetänkande som vi är indoktrinerade till att tro på. Att alla ska ha sin rättmätiga plats i alla sammanhang, vilket ofta gör att det konstnärliga får stryka på foten. Det är samma problematik som finns i de politiskt korrekta aspekterna på konst, som att i första hand ta hänsyn till sådant som genus och

etnisk mångfald. Längst ner på listan hamnar det konstnärliga perspektivet, bakbundet av de förutsättningar som de tidigare aspekterna skapat.

Men det är ingen som kan ringa in en norm för vad som är bra konst, det kommer alltid vara styrt av den som betraktar. Och vi kommer aldrig att bli nöjda, vare sig vi utövar demokrati här eller låter det subjektiva konstnärliga tyckandet styra. Däremot kan vi kanske ge utrymme för en större bredd genom att ta ansvar för att olika musikaliska personligheter hamnar på maktpositioner som festivalgeneraler eller konstnärliga ledare. Att där finns olika stilföreträdare med olika perspektiv på musiklivet. Alla behöver inte ha ett enormt kontaktnät ute i världen för att ha en intressant vinkel på musik, och en förmåga att kunna sätta ihop intressanta program. Även dessa kommer självklart att bli starkt ifrågasatta, det kommer vi aldrig ifrån.

Men det kanske skulle innebära att den musikaliska bredd som finns faktiskt syns, och ge oss en anledning att vara stolta svenska tonsättare, oavsett stilinriktning. Är det något vi behöver som musiknation, så är det ett gemensamt självförtroende i att det händer spännande saker här, att vår musik lever och frodas på sina egna villkor.

” det skulle innebära att den musikaliska bredd som finns faktiskt syns”

Det finns de som anser att konflikten med modernismen är ovanligt påtaglig i Sverige, att man ute i Europa inte alls har samma problem. Det verkar som om vi tror att det är något vi är tvungna att göra upp med för att kunna gå vidare. Som om den sitter som en tagg i vårt musikliv, en tradition som av någon anledning vägrar släppa taget och ge plats för den nya tidens musik.

Men det kanske inte alls är så att modernismen är den stora fienden. Den var en enormt stark trend då det begav sig, i all sin tydlighet och i sin styrka att stå emot alla konventioner. Det är bara det att nu är det modernismen som är konventionen, den som dagens konstmusik måste tåla att sätta sig emot.

Ylva Nyberg Bentancor · tonsättare

Nya Medlemmar i FST

Tomas Block, Bergen
Anna Eriksson, Göteborg
Marcus Fjellström, Mölndal
Martin Larson, Stockholm
Ida Lundén, Bandhagen
Kent Nyman, Rydsgård
Ann Rosén, Nacka
Eva Sidén, Stockholm
Benjamin Staern, Malmö
Martin Willert, Enskede

Adam Wiernik död

Tonsättaren Adam Wiernik avled 18 september, 90 år gammal. Wiernik föddes i Warszawa där han studerade violin och harmonilära. Blev sedermera dirigent och tonsättare för Polska radions symfoniorkester och kör i Kraków, samt en mängd ensembler och festivaler, och erhöll guld- och silverkors för artistiska arbeten av polska regeringen.

1969 flyttade han till Sverige, där han så småningom främst inriktade sig på att kombinera sopranrösten med instrument i olika kombinationer. Han erhöll även Grand Prix d'Image vid konstfilmfestivalen i Paris för musiken till filmen om målaren Bengt Lindström.

Turbokomposition

Allmänna arvsfondens särskilda satsning på barns och ungdomars kulturengagemang börjar nu ge frukt i musiklivet. I Turbo, ett samarbete mellan Umeå Musikskola, Musikhögskolan i Piteå, NorrlandsOperan och Balettakademien i Rom, skapar barn och ungdomar ny konstmusik och koreografi. En grupp 9-16-åringar har komponerat varsitt enminutsverk, som bearbetas och sätts samman av musikhögskolestudenter, och spelas in av Symfoniorkestern vid NorrlandsOperan. Tre koreografistudenter från Balettakademien gör sedan dans av detta, dels med professionella dansare, dels med 40 förskolebarn. Samtidigt skickas en koreograf att arbeta med sextonåriga danselever i Rom.

Samtliga verk och koreografier sätts samman till en helaftonsföreställning på NorrlandsOperan med ca 50 dansare och 50 musiker 1-3 december. Som ouvertyr spelas ett verk för slagverk och elektronik av en tolvåring, med en professionell dansare koreograferad av två elvaåringar.

www.norrlandsoperan.se

Patan Award till Liljeholm och Parment

The Patan Award för år 2005 tillfaller tonsättarna Thomas Liljeholm och Hans Parment, med motiveringen att de står förenade i engagemanget för den svenska nutida icke kommersiella konstmusikens fortlevnad. Resultatet har blivit ett mycket väl fungerande musikliv som flyttat ut från storstadsregionerna och som inkluderar såväl barn/ungdom från regionala skolor som internationellt etablerade konstnärer, med en pedagogisk baktanke och hög konstnärlig kvalitet. Liljeholm och Parment är knutna det nutida konstmusiklivet i Växjö bla genom institutioner såsom Musica Vitae, CoMA, Musik i Syd, Växjö Universitet, Media Artes.

www.simmerud.com

Nytt nordiskt kultursamarbete

De nordiska kulturministrarna har kommit överens om den slutgiltiga strukturen för det nya nordiska kultursamarbetet. Samarbetet får en ny form, nya satsningsområden och förväntas träda i kraft 1 januari 2007. Det nordiska kultursamarbetet kommer framöver att bygga på tidsbegränsade och temabestämda program tvärs över konst- och fackgränser. Från och med år 2007 sätts de första tre programmen i kraft: *Nordiska Dataspelsprogrammet*, *Mobilitets- och residensprogrammet* och *Programmet för nordiskt konst- och kultursamarbete*.

www.norden.org

Kulturens roll för ekonomisk utveckling

EU lade i november fram en studie som visar kultursektorns betydelse för Europas ekonomi, och sektorns potential för att skapa fler jobb i framtiden. Med 5,8 miljarder anställda svarade kultursektorn och relaterade branscher för 2,6 % av EU:s BNP 2005 (vilket överträffar text- och dryckesindustrin), och har 12,3% högre tillväxttakt än ekonomin i övrigt. Omsättningen för hela sektorn var mer än 654 miljarder euro år 2003, att jämföra med bildindustrins 271 miljarder euro. EU-kommissionen menar att studien bekräftar att kulturen skapar arbetstillfällen, bidrar till ekonomisk och social utveckling och tjänar som en kreativ motor för EU:s ekonomier.

www.europa.eu

Prix Italia till Malmberg Ward

Hörspelen *Hittekvinnan* av Paula af Malmberg Ward och Kerstin Thorvall vann första pris i radiotävlingen Prix Italia 2006 i september. *Hittekvinnan* handlar om drivkraften att skapa, och att som kvinna vara hindrad av normer och konventioner i vår västerländska kultur, och är ett samarbete mellan Sveriges Radio P2 och Radioteatern.

www.prixitalia.rai.it

Musikförläggarpris till Hillborg och Riedel

Svenska Musikförläggareföreningen delade i oktober ut Musikförläggarnas pris för Årets mest betydelsefulla konstmusikverk till tonsättaren Anders Hillborg, för hans orkesterverk *Eleven Gates*.

Samtidigt erhöll Georg Riedel Musikförläggarnas Lifetime Achievement Award, för för att hans musik redan under tonsättarens livstid "blivit en del av ett svenskt kulturarv som kommer att leva vidare i generationer".

www.smff.se

TCOs kulturpris till Borisova-Ollas

Tonsättaren Viktoria Borisova-Ollas tilldelades under Bok- och biblioteksmässan i oktober TCOs kulturpris om 50 000 kr, för att "med fantasi, orkestrat driv och visionärt musikaliskt berättande öppnat dörren till musikens episka kvaliteter och nått hjärtat hos både publik och musiker världen över". Borisova-Ollas föddes i Vladivostok 1969, har studerat musik i Moskva, Stockholm, Malmö och London, men bor numera i Gamla Stan i Stockholm.

Stipendium till Margareta Hallin

16 november tilldelades tonsättaren Margareta Hallin Gunn Wällgrens stipendium vid en ceremoni i Kgl Operans solistfoajé. Margareta Hallin debuterade på Operan som Rosina för jämnt 50 år sedan, och är i egenskap av operasångerska, tonsättare och talskådespelare en av det svenska kulturlivets centralgestalter. Efter ceremonin avtäcktes en byst av Hallin, gjord av skulptören Peter Linde.

www.musakad.se

Föreningen svenska tonsättare
Box 273 27
102 54 STOCKHOLM

KONSERTKALENDARIAM

DECEMBER

- 01 Albert Schnelzer, *Frozen Landscape*, Björn Kleiman - vl, Marie Lee Gustafsson - pi, 20:00 Cité Internationale Universitaire de Paris, Frankrike.
- 02 Martin Q Larsson, *Sudoku 1a*, KROCK (8 elgitarrer), 15.00, Västerås Konserthus, Västerås. **Uruppförande.**
- 02 Martin Q Larsson, *Kr8ktett*, KROCK (8 elgitarrer), Västerås Konserthus, Västerås. **Uruppförande.**
- 03 Kristina Forsman, *Advent – ett hopp om yttre fred och inre frid*, (text K.F) Maria Magdalena Motettkör 2 trpt 2 trb orgel, dir. Ragnar Bohlin, 11:00 Maria Magdalena kyrka (slussen), Stockholm.
- 03 Johan Hammerth, *Fyra Kärleksånger*, för röst och orkester, Barbara Hendricks, Jönköpings Sinfonietta, dir. Jan Stigmer, Konserthuset, Jönköping. **Uruppförande**
- 05 Albert Schnelzer, *Requiem*, Susanna Andersson - sopran, Francisca Skoogh - piano, 19:30 Dunkers Kulturhus, Helsingborg
- 05 Madeleine Isaksson, *Fibres*, Hot trio, 19:00, Nybrokajen, Stockholm. **Uruppförande.**
- 07 Rolf Martinsson, *Cello concerto no. 1*, Mats Lidström, Norrköpings Symfoniorkester, Michail Jurowski, De Geerhallen, Norrköping
- 09 Carl Unander-Scharin, *Loranga, Masarin och Dartanjang*. Opera i två akter, för soli och orkester, Kungliga Operans kör och hovkapell, dir. Tobias Ringborg/Joakim Unander, Kungliga Operan, Stockholm. **Uruppförande.**
- 09 Cristian Marina, *Octopus*, cello-oktet, Ens. Violoncelissimo, Aulan-Palatul Cantacuzino, 2nd ISCM-Romanian Section International Festival”, Bukarest, Rumänien. **Uruppförande.**
- 10 Daniel Hjorth, *Primal Outline*, för tuba och elektronik, Kjetil Myklebust, Jeriko, Malmö. **Uruppförande.**
- 10 Christer Lindwall, *san papiers (1)*, Bodil Rörbech, Jeriko, Malmö. **Uruppförande.**
- 10 Lennart Westman, *Monologue for Two*, för cello och gitarr, Cristian Sundewall och Stefan Östersjö från Ensemble Ars Nova, kl. 13:00, kulturhuset Jeriko, Malmö. **Uruppförande.**
- 10 Klas Torstensson, *Solo for bass saxophone*, Jörgen Pettersson, 15:00, Stockholms Stadsmuseum, Stockholm.
- 10 Victoria Borisova-Ollas, *In a World Unspoken*, för saxofonkvartett och orgel, Tetraphonics saxofonkvartett, Rose Reich, Stadskyrkan, Calw, Tyskland. **Uruppförande.**
- 10 Klas Torstensson, *Four Brass Links*, Kammarensemblen, 15:00, Stockholms Stadsmuseum, Stockholm.
- 11 Johan-Magnus Sjöberg, *Laetentur coeli*, för blandad kör och orgel, Helsingborgs Kammarkör, dir. Christian Schultze, Mariakyrkan, Helsingborg. **Uruppförande.**

Även 16/12 i Strövelstorps kyrka.

- 15 Madeleine Isaksson, *Les sept vallées*, blockflöjt solo, Kerstin Frödin, 20:00, Théâtre de la photographie, Nice, Frankrike. **Uruppförande.**
Även 17/12 kl. 17:00 Svenska Institutet, Paris, Frankrike.

JANUARI 2007

- 18 Rolf Martinsson, *Open Mind*, Malmö Symfoniorkester, dir. Vassily Sinaisky, Konserthuset, Malmö.
- 23 Klas Torstensson, *Licks & Brains I*, Quasar Saxophone Quartet (Kanada), 20:30 De Link, Tilburg, Nederländerna.
- 27 Johan Hammerth, *Stråkkvartett nr 3*, Talekvartetten, Konserthuset, Stockholm. **Uruppförande.**
- 28 Rolf Martinsson, *Exposé*, Mats Lidström, cello, Malmö Museum.

FEBRUARI

- 01 Rolf Martinsson, *Bridge*, Håkan Hardenberger, Spanska Radions Symfoniorkester, dir. James MacMillan, Madrid. Även 2/2
- 03 Rolf Martinsson, *Open Mind*, Musikhögskolans i Malmö Symfoniorkester, dir. Eva Ollikainen, Musikhögskolan, Malmö.
- 08 Rolf Martinsson, *Shimmering Blue*, Magnus Båge, Malmö Symfoniorkester, dir. Josep Caballe-Domenech, Konserthuset, Malmö.

MARS

- 02 Rolf Martinsson, *A. S. In Memoriam*, New Jersey Symphony Orchestra, dir. Neeme Järvi, Trenton, USA. Även 3/3 i Newark, USA och 4/3 i New Brunswick, USA.
- 18 Kjell Perder, *Valve'nslide*, för fyra tromboner och tuba, ensemble ur Kungl Filharmoniska Orkestern, Grünewaldsalen Konserthuset Stockholm. **Uruppförande.**
- 20 Örjan Sandred, *Cracks and Corrosion II*, för cello och live elektronik, GroundSwell New Music series i Winnipeg, Kanada.
- 25 Klas Torstensson, *In großer Sehnsucht*, Charlotte Riedijk, Osiris Pianotrio, Atalante (Levande Musik), Göteborg.
- 25 Kjell Perder, *Ichtus*, Hannah Holgersson, Lars Arvidsson, Gustaf Vasa Kammarkör, Hovkapellet, dir. Lars Fredén, 16:00 Gustaf Vasa Kyrka, Stockholm. **Uruppförande.**
- 26 Klas Torstensson, *In großer Sehnsucht*, Charlotte Riedijk, Osiris Pianotrio, Lund.
- 28 Klas Torstensson, *In großer Sehnsucht*, Charlotte Riedijk, Osiris Pianotrio, Nybrokajen 11, Stockholm. Även 29/3 Härnösand

För senast uppdaterade Kalendarium se: www.fst.se